

Och samma Kraft och samma Grazie stråla
 I dina bilder, som ej höggos blott.
 Dig lärde Grazien att med mejseln måla,
 Ett högre mål af dig Sculpturen fatt;
 Förr var den kall, ur hårda marmorn skuren —
 Du gjort den varm, poëtisk som naturen.

Ett godt nytt år för Dig! — Din unna ära
 Af årens gång och skiften ej beror:
 Och Du är trogen Konstens högsta lära:
 Din själ är öm, liksom din ära stor.
 Fastän din själ sin flygt mot höjden spänner,
 Du är på jorden glad, bland glada vänner.

Skål för den ungdomseld, som från din panna
 Så mäktigt strålar i din mandoms lif,
 Och brinner för det stora, sköna, sanna!
 Så rik på dagar, som på ära, blif!
 En skål för höga Norden, som dig födde,
 Der först, bland snön, ditt skaparsnille glödde!

Nyårsnatten 1828.

(Hos A. Thorwaldsen, på slaget Tolf.)

God natt, du gamla år! Sof tryggt och roligt —
 Om ock du ej på lagrar hvila får,
 Du slutar nu åtminstone förtroligt:
 Och då ditt hjerta sista slaget slår,
 En skål för gamla året må vi tömma;
 Hvad gammalt är må menniskan ej glömma!

God morgon, Nya år! Välkommen vare
 Du, Tidens yngste son! Vid nöjets bål
 Vi helse dig, men intet mer; vi spare,
 Till dess du tjenat tiden ut, din skål.
 Den må vi dricka nästa nyårsnatten,
 I vin, som detta, eller ock — i vatten.

Men nu en skål, vår bästa skål, för Värden!
 Hell! Albert Thorwaldsen! På tidens elf
 Går allt i ständig vexling — hela verlden
 Byts om; du varit, är och blir Du sjelf.
 Din far var Guden Thor vid Urdas floder,
 Och Greklands schönsta Grazie var din moder.